

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

УДК 378.147:004.9

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20025289>

Академічна доброчесність у системі оцінювання: регулювання використання генеративних нейромереж

Березова Лідія Сергіївна,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземної філології та перекладу, Державний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-8382-7366>

Приходько Тетяна Павлівна,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки, дошкільної та спеціальної освіти, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, м. Дніпро, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-0138-2592>

Кравченко Тамара Василівна,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри професійної освіти та технологій за профілями, Уманський національний університет, м. Умань, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-3512-8624>

Прийнято: 22.04.2026 | Опубліковано: 04.05.2026

***Анотація.** У статті розглянуто теоретико-методологічні засади моделювання художньо-конструкторських процесів у контексті створення інтелектуальних систем освітнього призначення. Метою статті є аналіз теоретико-методологічних засад забезпечення академічної доброчесності в*

системі оцінювання результатів навчання в умовах поширення генеративних нейромереж та обґрунтування підходів до регулювання їх використання в освіті. **Методи.** У дослідженні застосовано комплекс взаємопов'язаних методів. Теоретичну основу становлять системний і структурно-функціональний аналіз, порівняльний аналіз наукових підходів до використання штучного інтелекту в освіті, контент-аналіз наукових джерел і нормативних документів, а також методи узагальнення, індукції та дедукції для формування концептуальних положень. **Результати.** Проаналізовано трансформацію академічної доброчесності під впливом генеративних моделей (GPT, LLaMA, Codex, DALL-E, MidJourney, GPT-4, Claude). Визначено ключові ризики: зниження самостійності виконання завдань, ускладнення встановлення авторства, зменшення прозорості оцінювання та поява нових форм недоброчесності. Обґрунтовано підходи до регулювання: декларування використання штучного інтелекту, визначення меж його застосування, адаптація форм оцінювання та розвиток цифрово-етичної компетентності учасників освітнього процесу. **Висновки.** Обґрунтовано необхідність комплексного нормативного, методичного й етичного регулювання використання генеративних нейромереж. Встановлено, що ефективно забезпечення академічної доброчесності потребує оновлення підходів до оцінювання та формування культури відповідального використання штучного інтелекту.

Ключові слова: освітнє оцінювання, штучний інтелект, етика навчання, цифрові технології, контроль знань, освітній процес, інновації в освіті, якість освіти, освітні технології, навчальні результати.

Academic integrity in the assessment system: regulating the use of generative neural network

Lidiia Berezova,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Foreign Philology and Translation, State University of Trade and Economics, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-8382-7366>

Tetiana Prykhodko,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pedagogy, Preschool and Special Education, Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0003-0138-2592>

Tamara Kravchenko,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Professional Education and Technologies with Specialized Tracks, Uman National University, Uman, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-3512-8624>

Abstract: *The article examines the theoretical and methodological foundations of modeling artistic and design processes in the context of developing intelligent educational systems. The aim of the article is to analyze the theoretical and methodological framework for ensuring academic integrity in the learning outcomes assessment system amid the proliferation of generative neural networks, and to substantiate approaches to regulating their use in education. Methods. The study employs a set of interconnected methods. The theoretical foundation comprises systemic and structural-functional analysis, comparative analysis of scientific approaches to the use of artificial intelligence in education, and content analysis of*

*scholarly publications and regulatory documents, alongside generalization, induction, and deduction methods to develop conceptual frameworks. **Results.** The transformation of academic integrity under the influence of generative models (GPT, LLaMA, Codex, DALL·E, MidJourney, GPT-4, Claude) is analyzed. Key risks are identified, including decreased autonomy in task completion, difficulties in establishing authorship, reduced assessment transparency, and the emergence of new forms of academic dishonesty. Approaches to regulation are substantiated, including the declaration of AI use, defining the boundaries of its application, adapting assessment formats, and developing digital and ethical competence among participants in the educational process. **Conclusions.** The necessity of comprehensive regulatory, methodological, and ethical governance of the use of generative neural networks is substantiated. It is established that effective assurance of academic integrity requires updating assessment approaches and fostering a culture of responsible AI use.*

Keywords: *educational assessment, artificial intelligence, learning ethics, digital technologies, knowledge assessment, educational process, innovations in education, quality of education, educational technologies, learning outcomes.*

Постановка проблеми. У сучасних закладах освіти академічна доброчесність є важливою умовою об'єктивності, прозорості та довіри до результатів навчання, оскільки безпосередньо визначає якість оцінювання сформованих компетентностей. Водночас активне впровадження цифрових технологій, зокрема генеративного штучного інтелекту (далі – ШІ), змінює характер виконання навчальних завдань і підходи до їх перевірки.

Застосування генеративних нейромереж під час виконання письмових робіт і проєктів ускладнює встановлення авторства та рівня самостійності, що знижує однозначність традиційних підходів до оцінювання і створює ризики викривлення результатів та зменшення достовірності контролю знань.

Відсутність уніфікованих підходів до регулювання використання ШІ у закладах вищої освіти (далі – ЗВО) зумовлює різне трактування допустимості його застосування та підвищує ризик недекларованого використання. Наявні дослідження не повністю враховують специфіку впливу генеративних моделей на систему оцінювання, що потребує уточнення як теоретичних засад, так і практичних механізмів забезпечення доброчесності.

Проблема посилюється в умовах дистанційного та змішаного навчання, зумовлених пандемією COVID-19 і воєнними подіями в Україні, коли контроль за виконанням завдань здійснюється переважно через цифрове середовище. У цих умовах генеративні нейромережі водночас виступають як інструмент підтримки навчання і як чинник ускладнення об'єктивного оцінювання.

Отже, постає потреба в системному переосмисленні підходів до оцінювання та розробленні механізмів регулювання використання генеративних нейромереж, що забезпечують баланс між інноваційністю освітнього процесу й дотриманням принципів академічної доброчесності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Генеративні нейромережі у сучасній системі оцінювання відіграють подвійну роль. З одного боку, вони надають потужні інструменти для навчання та підвищення ефективності академічного процесу, дозволяючи здобувачам швидко генерувати тексти, аналізувати дані та створювати мультимедійний контент. З іншого боку, їх використання зумовлює нові виклики щодо академічної доброчесності, підвищуючи ризики плагіату, фальсифікацій і «синтетичного» контенту, що не відображає власних знань і навичок майбутнього фахівця.

У систематичному огляді К. Бітл (К. Bittle) та О. Ель-Гаяр (O. El-Gayar) [1] детально розглянуто подвійний вплив GenAI на академічну доброчесність у вищій освіті. Автори підкреслюють, що ці технології одночасно підсилюють залученість і ефективність навчання, але водночас

актуалізують ризики порушення доброчесності, що потребує розвитку цифрової грамотності та впровадження надійних засобів виявлення ШІ.

Значну увагу етичним і регуляторним аспектам GenAI приділяють А. Тлілі (A. Tlili), М. Бонд (M. Bond) та ін. [2], акцентуючи на необхідності формування політик і рамок прозорого використання ШІ, захисту інтелектуальної власності та конфіденційності даних. Дослідники також наголошують на важливості збереження людського нагляду в процесах, підтримуваних ШІ, що формує основу відповідального застосування технологій.

Інший підхід пропонують М. Пітерс (M. Peters) і Д. Ангелов (D. Angelov) [3], які розробили модель AICAI для інтеграції GenAI в автентичне оцінювання. У центрі їхнього дослідження – мінімізація ризиків плагіату та розвиток креативності студентів через уточнення цілей завдань, типів оцінювання та педагогічного контролю, що дозволяє поєднати автоматизацію з навчальними результатами.

Трансформаційний потенціал генеративного ШІ в персоналізованому навчанні розкривають Н. Дж. Френсіс (N. J. Francis), С. Джонс (S. Jones) та Д. П. Сміт (D. P. Smith) [4], звертаючи увагу на необхідність розвитку етичних рамок, критичного мислення та цифрової грамотності для ефективної взаємодії з ШІ.

Сприйняття викладачами політики академічної доброчесності, що стосується традиційного плагіату та плагіату за допомогою генеративного штучного інтелекту (GenAI), аналізують Р. Альшарефін (R. Alsharefeen) та Н. Аль-Саярі (N. Al Sayari) [5].

У контексті нормативного регулювання А. Гурін [6] аналізує застосування національних і європейських стандартів академічної доброчесності до використання ШІ. Наголошується на відповідальності здобувачів за згенерований контент, необхідності дотримання стилістичних

вимог і обов'язковому декларуванні використання ІІІ як складника оцінювання.

Проблематика доброчесності в умовах цифровізації освіти також висвітлюється О. Пелешок [7], яка підкреслює, що розвиток Інтернету актуалізував питання запобігання плагіату, а українські освітні стандарти спрямовані на регулювання поведінки учасників освітнього процесу та зміцнення довіри до результатів навчання.

Виклики, пов'язані з генеративними мовними моделями, аналізує В. Кубко [8], звертаючи увагу на розмивання меж між авторським і згенерованим контентом, проблему AI-плагіату та етичної відповідальності. Автор наголошує на необхідності впровадження моделей відповідального використання, що базуються на цифровій етиці, критичному мисленні та адаптивному оцінюванні.

Роль людського чинника в умовах широкого впровадження ІІІ підкреслюють М. Кудінов, В. Ачкан та В. Шитко [9], зазначаючи, що поряд із можливостями персоналізованого навчання виникають серйозні виклики академічній доброчесності. Дослідники акцентують важливість інтеграції етичного компонента в підготовку викладачів.

Завершує огляд робота М. Ведернікова, М. Зеленої, О. Мантур-Чубатої та А. Михальчука [10], у якій запропоновано класифікацію ІІІ, нейромереж і чат-ботів за функціональними характеристиками та сферами застосування. Такий підхід дозволяє краще оцінити потенціал їх інтеграції в систему оцінювання та вплив на академічну доброчесність.

Таким чином, генеративний ІІІ одночасно надає можливості для персоналізованого навчання та інноваційного оцінювання, але підвищує ризики плагіату та порушень академічної доброчесності. У всіх дослідженнях наголошується на потребі етичних рамок, прозорості використання ІІІ та розвитку цифрової грамотності. Водночас акценти відрізняються: одні роботи

зосереджені на глобальних та етичних аспектах, інші – на практичних моделях оцінювання, а окремі – на нормативно-правових та національних стандартах.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значний науковий доробок, недостатньо розробленими залишаються комплексні підходи до регулювання використання генеративних нейромереж у системі оцінювання освітніх результатів. Зокрема, потребують уточнення механізми поєднання академічної доброчесності з інтеграцією ШІ в освітній процес, а також інструменти забезпечення об'єктивності оцінювання за умов змінених форматів виконання завдань.

Додатково варто зазначити, що відкритим залишається питання стандартизації вимог до декларування використання генеративних моделей у навчальних роботах. Відсутність єдиних критеріїв фіксації та перевірки такого використання призводить до різної інтерпретації правил доброчесності в закладах освіти, що ускладнює формування узгодженої практики оцінювання та контролю.

Внесок статті полягає в уточненні теоретико-методологічних засад забезпечення академічної доброчесності в умовах використання генеративних нейромереж, ідентифікації основних ризиків їх застосування в оцінюванні освітніх результатів та обґрунтуванні підходів до регулювання ШІ в освіті, спрямованих на забезпечення об'єктивності та справедливості оцінювання.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є аналіз теоретико-методологічних засад забезпечення академічної доброчесності в системі оцінювання результатів навчання в умовах поширення генеративних нейромереж та обґрунтування підходів до регулювання їх використання в освіті.

Завдання статті:

1) проаналізувати сутність академічної доброчесності в умовах використання генеративних нейромереж;

2) визначити основні ризики та виклики, пов'язані з використанням ШІ під час оцінювання навчальних досягнень;

3) розробити підходи до регулювання використання генеративних нейромереж у системі оцінювання з метою забезпечення об'єктивності та справедливості.

Виклад основного матеріалу дослідження. Генеративні нейромережі в освіті забезпечують використання алгоритмів ШІ для створення нового контенту на основі наявних даних, що відкриває широкі можливості для підтримки освітнього процесу. Вони здатні генерувати текстові матеріали, коди, зображення, презентації або комплексні мультимедійні продукти, сприяючи підвищенню креативності, швидкому підготовленню навчальних ресурсів та індивідуалізації навчання. Водночас їх застосування потребує етичного та нормативного регулювання, оскільки неконтрольоване використання може призводити до зниження самостійності здобувачів освіти, недоброчесного подання результатів і ускладнень в об'єктивному оцінюванні знань. З урахуванням наведеного, доцільно систематизувати основні напрями використання генеративних нейромереж в освітньому процесі (табл. 1).

Таблиця 1

Використання генеративних нейромереж в освіті

Тип генеративної нейромережі	Галузь застосування
Моделі генерації тексту (GPT, LLaMA)	Підготовка есе, конспектів, навчальних матеріалів
Моделі генерації коду (Codex, CodeLLaMA)	Виконання програмних завдань, тестування навичок
Моделі генерації зображень (DALL-E, MidJourney)	Візуалізація проєктів, створення ілюстрацій
Мультимодальні моделі (GPT-4, Claude)	Комплексні завдання: текст + зображення + аналіз

Джерело: власна розробка авторів [11, с. 4; 12, с. 1112; 13, с. 7]

Таким чином, аналіз різних типів моделей показує, що кожна з них має свої переваги та потенційні ризики, які необхідно враховувати при розробленні інструкцій для освітян, а також при формуванні політик використання технологій ШІ в освітньому процесі.

Моделі генерації тексту, такі як GPT і LLaMA, здатні автоматизовано створювати конспекти лекцій, есе, довідкові матеріали та інші навчальні ресурси, що допомагає викладачам економити час і сприяє розвитку аналітичного та творчого мислення здобувачів освіти. Проте використання цих моделей без належного контролю може призвести до плагіату та зниження самостійності учасників освітнього процесу, оскільки частина роботи, яка мала б виконуватися самостійно, створюється автоматично [11, с. 4]. У зв'язку з цим важливо передбачати обов'язкове декларування використання таких інструментів і поєднувати їх застосування із завданнями, що вимагають демонстрації власного розуміння матеріалу.

У сфері програмування моделі генерації коду, такі як Codex і CodeLLaMA, допомагають майбутнім фахівцям опановувати алгоритмічне мислення та різні способи розв'язання практичних завдань. Їх використання пришвидшує створення робочих програм і наочніше демонструє принципи кодування, що дозволяє здобувачам освіти краще засвоювати матеріал. Водночас виникає ризик формування технологічної залежності, коли здобувачі освіти спираються на автоматично згенерований код, не розвиваючи власні навички та не дотримуючись стандартів якості [12, с. 1112]. З огляду на це, застосування таких моделей доцільне лише в навчальних вправах із додатковою перевіркою розуміння й аналізу виконаних рішень.

Моделі генерації зображень, як DALL-E та MidJourney, відкривають нові перспективи для візуалізації проєктів, створення ілюстрацій та інфографіки, підвищуючи наочність матеріалу та стимулюючи розвиток творчих здібностей здобувачів освіти. При цьому важливо враховувати етичні аспекти

використання чужих творів і дотримуватися авторських прав, забезпечуючи коректне посилання на джерела. Використання цих моделей в освітньому процесі варто обмежувати для оцінки знань здобувачів освіти, концентруючись на підвищенні креативності та практичних навичок без ризику недоброчесності [13, с. 7].

Мультимодальні моделі, такі як GPT-4 і Claude, здатні інтегрувати текстову, візуальну та аналітичну інформацію, що робить їх ефективними в комплексних навчальних завданнях, де поєднуються дослідницькі, аналітичні та творчі компоненти. Вони дозволяють студентам працювати з різними форматами даних, одночасно розвиваючи критичне мислення та навички презентації результатів. Однак складність визначення індивідуального внеску кожного учасника освітнього процесу може знижувати об'єктивність оцінювання, що зумовлює необхідність поєднання роботи з такими моделями з усними опитуваннями або практичними завданнями, спрямованими на виявлення індивідуальних знань і навичок.

Таким чином, інтеграція генеративних нейромереж в освітній процес потребує зваженого та системного підходу, при якому враховується як рівень компетенцій здобувачів освіти, так і етичні та правові аспекти застосування технологій. За умови правильного регулювання й педагогічно обґрунтованого використання ці інструменти здатні підвищити якість освіти, сприяти розвитку творчих і аналітичних здібностей, водночас забезпечуючи прозорість та справедливість оцінювання навчальних досягнень.

Академічна доброчесність в умовах використання генеративних нейромереж – це сукупність етичних принципів і норм, що регулюють відповідальне, прозоре та правомірне застосування інструментів ШІ в освітньому процесі, зокрема під час виконання навчальних завдань і оцінювання результатів. Вона передбачає чесне зазначення використання таких технологій, недопущення привласнення згенерованого контенту як

власного без належного посилання, а також забезпечення самостійності здобувачів освіти, об'єктивності оцінювання та дотримання принципів справедливості, довіри й відповідальності в академічному середовищі. У цьому контексті доцільно конкретизувати складники академічної доброчесності в умовах використання генеративних нейромереж, порівнявши їх із традиційним розумінням та особливостями трансформації під впливом ІІІ (табл. 2).

Таблиця 2

Аналіз сутності академічної доброчесності в умовах використання генеративних нейромереж

Компонент академічної доброчесності	Традиційне розуміння	В умовах використання генеративних нейромереж
Самостійність виконання робіт	Здобувач освіти виконує завдання власноруч	Часткове або повне використання згенерованого контенту
Авторство	Чітке визначення автора роботи	Співавторство людини й ІІІ
Чесність	Відсутність плагіату та списування	Використання ІІІ без повідомлення
Об'єктивність оцінювання	Оцінювання базується на знаннях здобувача освіти	Складність визначення реального рівня знань
Відповідальність	Здобувач освіти несе відповідальність за свою роботу	Розмитість відповідальності між користувачем і ІІІ
Прозорість	Відкритість процесу виконання завдань	Непомітне використання генеративних інструментів

Джерело: власна розробка автора [14, с. 2; 15, с. 8; 16, с. 47]

Академічна доброчесність визначається як фундаментальний складник освітнього процесу, що забезпечує прозорість, відповідальність і чесність у навчальній діяльності здобувачів. У традиційних умовах вона передбачала самостійне виконання завдань, демонстрацію власних знань і навичок, а також

використання чітких критеріїв оцінювання, орієнтованих на реальний внесок здобувача освіти.

З поширенням генеративних нейромереж ситуація суттєво ускладнилася, оскільки студенти почали використовувати такі технології, як генеративні мовні моделі (GPT, LLaMA, Claude), системи генерації коду (Codex, CodeLLaMA), інструменти створення зображень (DALL-E, MidJourney), а також мультимодальні моделі (GPT-4 та інші) для створення частини або навіть всього навчального матеріалу, що зменшує можливості викладачів щодо об'єктивного визначення рівня самостійності виконання завдань і реального засвоєння знань [14, с. 2]. Як наслідок, традиційне розуміння самостійності набуває розмитого характеру, оскільки виконані роботи не завжди відображають фактичні компетентності здобувачів освіти та потребують додаткових процедур перевірки.

У контексті авторства виникають нові етичні виклики, пов'язані з тим, що генеративні моделі фактично беруть участь у створенні навчального контенту. Якщо раніше відповідальність за результат повністю покладалася на здобувача освіти, то тепер постає необхідність окреслення меж його внеску та ролі технології. Це ускладнює визначення авторства та вимагає уточнення критеріїв оцінювання з урахуванням можливого використання ШІ [15, с. 8].

Переосмислення зазнає й поняття академічної чесності, оскільки відсутність плагіату або списування вже не гарантує самостійності виконання роботи. Використання генеративних нейромереж без декларування може призводити до подання автоматично згенерованого матеріалу як власного, що ставить під сумнів його навчальну цінність і впливає на формування реальних компетентностей.

Об'єктивність оцінювання також опиняється під впливом нових ризиків, адже результати навчальної діяльності можуть частково або повністю створюватися за допомогою ШІ. Це ускладнює встановлення фактичного

рівня знань здобувача освіти та зумовлює потребу в додаткових формах контролю, спрямованих на перевірку реального розуміння навчального матеріалу.

Відповідальність за результат навчання в таких умовах стає розмитою, адже не визначено, хто несе основну відповідальність за достовірність і якість роботи – здобувач освіти або технологія. Така невизначеність може призвести до зниження довіри в освітньому середовищі та підкреслює необхідність формування чітких правил використання генеративних інструментів, щоб зберегти принципи академічної доброчесності [16, с. 47].

Отже, прозорість процесу навчання у сучасних умовах вимагає нових механізмів контролю, оскільки використання генеративних нейромереж часто залишається непомітним для викладачів і спотворює уявлення про реальний прогрес студентів. Це створює потребу в адаптації навчальних стратегій і методів оцінювання, що враховують вплив новітніх технологій, і водночас дозволяють зберігати чесність, об'єктивність і розвиток самостійності майбутніх фахівців.

Таким чином, аналіз академічної доброчесності в умовах використання генеративних нейромереж показує, що традиційні підходи до навчання та оцінювання потребують переосмислення. Необхідно шукати баланс між ефективним застосуванням сучасних технологій і дотриманням етичних принципів, щоб забезпечити розвиток компетентностей студентів та збереження довіри у навчальному середовищі.

З огляду на виявлені трансформації у сфері академічної доброчесності, доцільним є узагальнення основних ризиків і викликів застосування ШІ в оцінюванні навчальних результатів (табл. 3).

Таблиця 3

Основні ризики та виклики використання штучного інтелекту

Ризик / виклик	Прояв у процесі оцінювання
----------------	----------------------------

Недоброчесне використання ІІІ	Подання згенерованих відповідей як власних
Зниження об'єктивності	Оцінювання не відповідає фактичним компетентностям
Залежність від технологій	Здобувач освіти не розвиває власні навички
Відсутність регулювання	Різне трактування допустимості застосування
Труднощі виявлення	Неможливість довести порушення
Етичні виклики	Різні підходи до використання ІІІ

Джерело: власна розробка автора [17, с. 1149; 18, с. 6; 19, с. 3; 20, с. 3]

Таким чином, використання ІІІ під час оцінювання навчальних досягнень студентів у ЗВО зумовлює складні виклики, які вимагають ретельного аналізу. Значну загрозу становить ситуація, коли здобувачі освіти подають згенеровані алгоритмами відповіді як власні, що підриває академічну доброчесність і спотворює уявлення викладачів про реальний рівень знань та навичок. У таких умовах визначити, наскільки глибоко здобувач засвоїв матеріал, стає практично неможливо, оскільки оцінки перестають відображати його особистий внесок і компетентності.

Об'єктивність оцінювання втрачає чіткі межі, коли роботи формуються за допомогою ІІІ, адже викладачі не завжди можуть адекватно відокремити знання, здобуті самостійно, від матеріалу, створеного технологією. Це призводить до ситуацій, коли високі бали отримують студенти, які фактично не володіють потрібними знаннями, а ті, хто виконував завдання власноруч, оцінюються менш об'єктивно. Відповідно, покладання на технології зменшує мотивацію до розвитку власних навичок і критичного мислення, що з часом може позначитися на здатності майбутніх фахівців самостійно розв'язувати професійні завдання або генерувати нові ідеї.

Відсутність єдиних правил і регуляторних норм щодо застосування генеративних моделей в освітньому процесі поглиблює проблему, оскільки різні викладачі та заклади освіти можуть трактувати допустимість

використання ІІІ по-різному. Це ускладнює встановлення стандартів оцінювання і створює неоднорідні підходи до контролю знань. Додатковим викликом стає складність виявлення порушень, адже в умовах, коли студенти користуються генеративними нейромережами, довести факт недоброчесного використання матеріалів стає практично неможливо, що додає навантаження на викладачів і вимагає нових методів контролю.

Етичні аспекти інтеграції ІІІ також потребують уваги, оскільки відсутність чітких правил поєднує традиційні освітні практики та новітні технологічні можливості, створюючи потенційні конфлікти між очікуваннями викладачів і способами виконання завдань студентами. Забезпечення балансу між впровадженням інновацій і дотриманням етичних норм стає основним для підтримки академічної доброчесності, збереження справедливості оцінювання та розвитку компетентностей здобувачів.

Отже, оцінювання навчальних досягнень за допомогою генеративних нейромереж є складним і багатогранним процесом, який вимагає усвідомлення ризиків та викликів, створення прозорих правил і адаптації методів контролю, щоб забезпечити чесне, ефективне та етичне навчання.

Регулювання використання генеративних нейромереж у системі оцінювання студентів у ЗВО потребує комплексного та системного підходу, який поєднує правові, педагогічні, технологічні та етичні аспекти. Визначення офіційних правил для застосування ІІІ, зокрема шляхом розробки положень, кодексів і внутрішніх інструкцій закладу, дозволяє встановити єдині вимоги та забезпечити прозорість процесу оцінювання, проте ці норми потребують регулярного оновлення, оскільки швидкий розвиток технологій постійно змінює способи їх використання. У межах декларативного підходу доцільним є запровадження обов'язкового інформування студентів про використання генеративних інструментів під час виконання завдань, що підсилює прозорість

оцінювання, однак супроводжується ризиком неточного або свідомо викривленого декларування застосованих технологій у навчальних роботах.

Педагогічний складник регулювання передбачає адаптацію методів навчання та оцінювання, зокрема використання усних опитувань, проєктних завдань і практичних кейсів, що дозволяє перевірити реальні знання студентів, водночас збільшуючи навантаження на викладачів і потребуючи від них балансу між традиційними й новими формами контролю знань. Технологічний аспект інтеграції нейромереж у систему оцінювання фокусується на застосуванні програмних засобів для виявлення матеріалів, створених ШІ, що допомагає підтримувати доброчесність, але обмежена точність таких інструментів може спотворювати оцінювання й потребує ретельної перевірки результатів.

Етичний вимір полягає у формуванні культури відповідального використання технологій серед здобувачів і викладачів, для чого організовуються тренінги, семінари та роз'яснювальна робота, що сприяє підвищенню свідомості щодо наслідків використання генеративних моделей, хоча цей процес є тривалим і вимагає активної участі всієї освітньої спільноти. Інституційний підхід передбачає інтеграцію правил застосування ШІ у внутрішні політики та процедури закладу, створюючи системний контроль за дотриманням стандартів, проте для ефективної реалізації таких заходів потрібні значні ресурси та координація між різними підрозділами навчального закладу.

Таким чином, комплексне поєднання правових, педагогічних, технологічних, етичних і інституційних підходів дозволяє забезпечити більш прозоре, чесне та ефективне оцінювання навчальних досягнень студентів у контексті використання генеративних нейромереж, водночас мінімізуючи ризики недоброчесності та невідповідності результатів реальному рівню знань.

Висновки. Узагальнюючи результати дослідження, варто зазначити, що академічна доброчесність в умовах активного використання генеративних нейромереж набуває суттєво ускладненого змісту, оскільки традиційні уявлення про самостійність, авторство та відповідальність потребують переосмислення. Встановлено, що застосування ІІІ в освітньому процесі одночасно розширює можливості навчання та створює нові ризики для об'єктивності оцінювання, зокрема через ускладнення ідентифікації реального внеску здобувача освіти.

Визначено, що основними викликами залишаються недоброчесне використання згенерованого контенту, зниження точності оцінювання фактичних компетентностей, а також відсутність уніфікованих підходів до регулювання використання ІІІ в різних освітніх практиках. Це, відповідно, формує ситуацію, за якої оцінювання результатів навчання може втрачати повноту відображення реального рівня підготовки здобувачів.

Обґрунтовано, що ефективне регулювання використання генеративних нейромереж не може ґрунтуватися на одному інструменті, а потребує поєднання нормативного, педагогічного, технологічного та етичного компонентів. Такий підхід передбачає як запровадження чітких внутрішніх правил і процедур декларування використання ІІІ, так і адаптацію форм оцінювання, орієнтованих на перевірку індивідуального розуміння навчального матеріалу.

У результаті доведено, що забезпечення академічної доброчесності в умовах цифрової трансформації освіти досягається не через обмеження технологій, а через їхнє контрольоване та педагогічно вмотивоване використання. Саме збалансоване поєднання інноваційних інструментів і чітких етичних норм створює передумови для збереження справедливості оцінювання та підтримання довіри до освітніх результатів.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні практичних інструментів виявлення використання генеративних нейромереж у навчальних роботах, а також у вдосконаленні моделей оцінювання, адаптованих до умов інтеграції ШІ в освіту.

Список використаних джерел

1. Bittle K., El-Gayar O. Generative AI and academic integrity in higher education: a systematic review and research agenda. *Information*. 2025. Vol. 16, № 4. Article 296. DOI: <https://doi.org/10.3390/info16040296>
2. Tlili A., Bond M., Bozkurt A., Arar K., Chiu T. K. F., Rospigliosi P. A. Academic integrity in the generative AI (GenAI) era: a collective editorial response. *Interactive Learning Environments*. 2025. Vol. 33, № 3. P. 1819–1822. DOI: <https://doi.org/10.1080/10494820.2025.2471198>
3. Peters M., Angelov D. Redefining assessment tasks to promote students' creativity and integrity in the age of generative artificial intelligence. *International Journal for Educational Integrity*. 2025. Vol. 21. Article 25. DOI: <https://doi.org/10.1007/s40979-025-00201-x>
4. Francis N. J., Jones S., Smith D. P. Generative AI in higher education: balancing innovation and integrity. *British Journal of Biomedical Science*. 2025. Vol. 81. Article 14048. DOI: <https://doi.org/10.3389/bjbs.2024.14048>
5. Alsharefeen R., Al Sayari N. Examining academic integrity policy and practice in the era of AI: a case study of faculty perspectives. *Frontiers in Education*. 2025. Vol. 10. Article 1621743. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1621743>
6. Гурін А. Л. Академічна доброчесність як основа політики використання технологій штучного інтелекту у вищих навчальних закладах. *Педагогічна академія: наукові записки*. 2025. № 17. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15321735>

7. Пелешок О. Штучний інтелект як виклик академічній доброчесності: етичний вимір освітньої відповідальності. *Bulletin of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University*. 2025. Т. 2, № 58. С. 41–48. DOI: <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2025-2-58-41-48>
8. Кубко В. П. Ціннісний вимір академічної доброчесності в епоху штучного інтелекту. *Culturological Almanac*. 2025. № 3. С. 172–180. DOI: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2025.3.21>
9. Кудінов М., Ачкан В., Шитко В. Штучний інтелект та академічна доброчесність майбутніх учителів математики. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2025. № 1(31). С. 75–85. DOI: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.1\(31\).2025.333801](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(31).2025.333801)
10. Ведерніков М., Зелена М., Мантур-Чубата О., Михальчук А. Наукові дослідження та дотримання академічної доброчесності в умовах розвитку штучного інтелекту. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. 2025. Т. 348, № 6. С. 432–440. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-348-6-62>
11. Întorsureanu I., Oprea S.-V., Bâra A., Vespan D. Generative AI in Education: Perspectives Through an Academic Lens. *Electronics*. 2025. Vol. 14, № 5. Article 1053. DOI: <https://doi.org/10.3390/electronics14051053>
12. Qian Y. Pedagogical Applications of Generative AI in Higher Education: A Systematic Review of the Field. *TechTrends*. 2025. Vol. 69. P. 1105–1120. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11528-025-01100-1>
13. Law L. Application of Generative Artificial Intelligence (GenAI) in Language Teaching and Learning: A Scoping Literature Review. *Computers and Education Open*. 2024. Vol. 6. Article 100174. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.caeo.2024.100174>
14. Lund B., Mannuru N. R., Teel Z. A., Lee T. H., Ortega N. J., Simmons S., Ward E. Student Perceptions of AI-Assisted Writing and Academic

Integrity: Ethical Concerns, Academic Misconduct, and Use of Generative AI in Higher Education. *AI in Education*. 2025. Vol. 1, № 1. Article 2. DOI: <https://doi.org/10.3390/aieduc1010002>

15. Morari V., Grimes D., Hawe D. Academic Integrity and Generative Artificial Intelligence – Views and Perceptions of Students in an Irish University. *Journal of Academic Ethics*. 2025. Vol. 24. Article e 17. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10805-025-09689-x>

16. Siah C.-J. R., Lim J. V., Lyu M. M., Levett-Jones T., Mattar I. Authenticity and academic integrity in Generative Artificial Intelligence (GenAI) use among undergraduate nursing students. *Journal of Professional Nursing*. 2025. Vol. 62. P.45-51. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2025.10.007>

17. Rahm L., Rahm-Skågeby J. Imaginaries and problematisations: A heuristic lens in the age of artificial intelligence in education. *British Journal of Educational Technology*. 2023. Vol. 54. P. 1147–1159. DOI: <https://doi.org/10.1111/bjet.13319>

18. ChatGPT for good? On opportunities and challenges of large language models for education / E. Kasneci et al. *Learning and Individual Differences*. 2023. Vol. 103. Article 102274. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2023.102274>

19. «So what if ChatGPT wrote it?» Multidisciplinary perspectives on opportunities, challenges and implications of generative conversational AI for research, practice and policy / Y. K. Dwivedi et al. *International Journal of Information Management*. 2023. Vol. 71. Article 102642. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642>

20. Le H. C., Nguyen V. H., Nguyen T. L. Integrated STEM Approaches and Associated Outcomes of K-12 Student Learning: A Systematic Review. *Education Sciences*. 2023. Vol. 13, № 3. Article 297. DOI: <https://doi.org/10.3390/educsci13030297>